

го, събрали си за послѣдень пѣтъ силыты, и нагнѣхли пакъ въ Българіѣ и по сухо и по море. Тамъ при Анхьалъ ся сбили още еднѣжъ; наши ти ся надвили и имъ дали нѣколко робы, които Крумъ ся насърдчилъ да възвърне пакъ.

П. Ами можялъ ли е да ги възвърне?

О. Нѣ; — Той ся разсърдилъ много, и сега ся приготвилъ най-много за бой; заклѣлъ ся или да земе Цариградъ, или да измрѣтъ до единъ: затова събралъ многобройнѣ войскѣ отъ Българи, Славяны и Авары; натоварилъ имъ запасыты, огнестрѣлныты, каменострѣлныты и стѣнобойныты оръдія на 5000 кола и когато ся готвялъ вече да трѣгне, разболѣлъ ся и умрѣлъ на 13-ый Априлія 815 г., въ четвъртъкъ отъ Великѣтъ Недѣля, като оставилъ двама наслѣдници, Докума и Цока, — неутѣшимѣ жялость на народа, — а прѣголъма радость на Гърциты, които като чули за смъртътъ му, пуснѣли думѣ помежду си, че ужъ Ангели отъ небето имъ извѣстили още прѣди годинѣ, какво щялъ да умре язическый царь.

Забѣлѣж. Нѣкои отъ Гърцкы-ты историци казвать, че ужъ Българети были отишли пакъ до цариградъ, гдѣ-то тоя пѣтъ ги были разбили Гърцити, и самъ Крумъ падижѣ въ боя. Другы пакъ мыслятъ напротивъ, че го убили нѣкои отъ хората му, подкупени отъ Гърцити, което ся види, да е и по-правото, ако не си е умрѣлъ отъ своѣ смъртъ. Както и да было вече, нѣ добрѣ ся знае, че Крумъ неможялъ да направи тоя походъ, за който ся былъ приготвилъ, ами го прѣварила смъртъ.

Докумъ.

П. Кой ся възцарилъ подырь Крума?

О. Сынъ му Докумъ, който ся отказалъ да склони за прѣдложеныя отъ Гърциты миръ, и трѣгнѣлъ съ прѣготвенѣтъ отъ баща му войскѣ, за да му испълни клѣтъвѣтъ и намѣреніето. Срѣщнѣлъ ся съ Гърциты